

מסורת הש"ס

(א) וסנהדרין לא; (ב) ופי' לקמן כג: ד"ה
 מהרחוק; (ג) וצנח ירושל'
 וירוש' ליתא להק' ג'
 חיבתו; (ד) ולקמן כג:
 (ה) וכל שכן חז' רש"ל
 (ו) ולקמן כה:; (ז) ו
 כג:; (ח) וסנה: (ט) ועי' ע'
 חס' פקחים לג' ד"ה תתן

הגהות הב"ח

(א) תימים ד"ה חלו וכו' אם
 אין בו סימן. נ"ב ע"ל דף
 כב סוף ע"א:

הגהות הגר"א

[א] גב' קב שומשמן כר'.
כ"ב נירסת הרמב"ם
שומשמי ותמרי ורמוני מאי
תיקו ור"ל מב' וג' מנינים:

דשייליגן לסו. אס דאז הפרעגן. ואס לאז נאמן ונהלול לומר של
נכתב אלז להיות מוכן לכשפיע: עדי קיום. שכתבו הנפק דבי
דנע לא מקיימן ליה אלז אף כפרו: סמפון שיש עליו עדס.
בידע קיום מתקיים לה: יתקיים כמותו: ואפי' יולא מתקיים יד
מלה כשר: אין עליו עדי קיום.
אלז עדים חתומין עליו: יולא סמפון
עדי יעיל. שדס הלוה מנהילא וולא
המלוה אלז שלס שנייעס נאמן:
אין יעיל אף חסוס שערות. שיל
לענין שסאזו כחוד כשר חוב
אחר החתימה כשר: דאס הימניה
מלוה לשלס. דעל כדקך אין
סחב שובר אלז מלוה והוא מקדו
לד שסלס:

הדרן עלך שנים אוחזין

אָלד מילאום. מאל פירום מסווירן.
נמייאשו הצעלים מהן כדאמר
נגמרא והפסק הן: **מטום** מסווירום.
ואיל ואין להם סימן יוכר איאוש
מיאש והו' להם הפסק. וזה טעם
כולם: **כריכום**. עומרים קטנים כמו
האלמים ואלוים ומתגמרים כירובלמי
מכרן כרובן (נגאשט לז'): **כרס-סר**.
שהכל דעין עליהו אשם היה סימן-
נקשר עליהן הרי הוא נשחט: של
כל כרכום. כל כרכום ההחמוצין שוין
אכל כרכום של צבל הבית יש בהן
סימן: **מחדינן**. כמות שכן גזוזות
כשאר כל גזוז המדינה לאפוקי הבאות
מבית האומן כדקמין סיפא (א): **אניז**
פסאן. רשטיא צ'א אשכנז ובמקומינו
מפוסר: **לשון** של ארבעה. אמר סרוק
ומשורן כמין לשון וצבעו ארבעת
ומצוין הן: **מאל טיגול**. של דכילה:
אופוריא. צנמ' (מפרס: **במ'**) ומה:
חשוב פיזור: **אש**. מסחר כבארכ
מאל אכל צ'א קומה לא היו פיזור
וטעמא מפרס ואילז: **אי דרך נפילה**.
שם מאלס דרך נפילה שאל לדעת
שלא הוצאו שם מדעת אלא נפלו:
אטילו טובא. מקב נמי דקוין דלזין
בהן סימן איאוש מיאש: **ואי דרך**
פיוט וכו'. עמוד לתורז וליטען:
כמנאנא דבי דרי. צעשה אסיפא
גרמז ואלז דשן נשעמא ונשאו את
העיקר ונחמוז אלו: **נפוש ערשייכו**.
לקבץ: **צליז מהכי**. אם היה פוזרן
בפחות מקן: **מטום דלא חשבי**.
עליה קב פירום לטורח עליהן טורח
עליהן של ארבע אמות: **שומאשין**.
דקון מאל ויש טורח בקיבוץן יומר
מחמין אכל דמיהן יקריין: מתרים
רומזין גסים הן ואין טורח בקיבוץן:
יאוש

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

כא.

אלו מצאות שלו: בריבות ברה"ר. בכריות דוקא מפליג כן
רה"ר לה"י משום דלמ"ר (לקמן כג:) סימן השעור לידרס
הוי סימן ומקום הוי סימן מיירי הכא דליכא סימן ומקום נמי לא
הוי סימן ברה"ר משום דנמשצי ובר"ה הוי מקום סימן ומקום
להכריז ומיירי דאשכח דרך היעוט
וכריות של נחמוס ועיגולי דביה
אין בהם סימן והוי שלו אף ברה"י
ומיירי דמלא דרך נפילה ולכן לא
הוי מקום סימן וא"ת אמאי נקט
כריות דאשכח דרך היעוט טפי
משאר דאריי דרך נפילה וי"ל
דכריות אידי דקריי ארנו לא הוה
שיפלו שלא מדעת אלא כשעומד לפוש
מניה לארץ ושכחם שם וכריות של
נע"כ צ"ע לכן סימן דבעי חסם
רגילים לעשות סימן בכריותיהן ולכן
אפילו דרשות הרבים חייב להכריז
דסימן השעור לידרס הוי סימן ואיכורי
מעוט ומכריות היעוט מהוסי סימן אף

התדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז אלו מציאות שלו "מצא פירות מפוזרין ימעות מפוזרות יכריכות ברשות הרבים" ו"עוגיל דבילה ככרות של נחתום" מ"מחזות של דגים ותחיתות של בשר וגזי צמר הלוקוחן ממדינתן ואיני פשתן ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו" "דברי רבי מאיר ד' יהודה אומר" כל שיש בו שינוי חייב להכריז כיצד "מצא עגול ובתוכו חרס וככר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפריא אין חייב להכריז: **גמ'** מצא פירות מפוזרין וכמה א"ר יצחק קב בארבע אמות היכי דמי אי דרך נפילה אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו כבציר מוכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא ב"מכנסתא דבי דרי עסקינן" קב בארבע אמות דנפיש טרחיהו לא מרס איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו כבציר מוכי טרס והדר אתי ושקיל להו ולא מפקר להו בעי ועב רבי ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי ו"חצי קב בשתי אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו קב בשים בשמנה אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו וכ"ש קב בשים בשמנה אמות כיון דנפישא טרחיהו טפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקב בשים בשמנה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו ו' קב שושמבין בארבע אמות מאי משום דלא חשיבי ושושמבין כיון מאי משום דנפיש טרחיהו וכ"ש שושמבין להו קב תמרי בארבע אמות קב רמוני אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי קב בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי מפקר טרחיהו וקב תמרי בארבע אמות וקב רמוני טרחיהו לא מפקר להו מאי יתיקור: איתמר יאוש

לגמור אבל קב בארבע אמות יש לו טורח ללקוט הכל ואין מלקט כלל אי נמי קב בארבע אמות אמות רוחב וארבע אמות אורך והבא בעי חזי קב בב' אמות על ב' אמות:

עין משפט
נר מצוה

קָנוּ א ב מ"ח עשר
המלכות חמשה עשר
ז' חמשה עשר
חמשה עשר ח"מ כ' חמשה
עשר
קָנוּ ד מ"ח עשר ח"מ
חמשה עשר
ט'
קָנוּ ז מ"ח עשר ח"מ
חמשה עשר
י'
א ב מ"ח עשר חמשה
עשר חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ב' חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ג' חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ד' חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ה'
א ב מ"ח עשר חמשה
עשר חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ב' חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ג' חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ד' חמשה עשר ח"מ
חמשה עשר ח"מ
ה'

לעזי רש"י

אגודות פשתן סרוק.
מוסי"ר [מוסידי"ש].
אגודות פשתן סרוק.
דישט"א [דישטוי"ש].
אגודות פשתן סרוק.
מוסי"ר [מוסידי"ש].
אגודות פשתן סרוק.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

(ה) אולי נ"ל סי' נשמת חסידות
הנרמית כשחכמים.

דלכי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones